

sesret og med et absolut minimum af magt-anvendelse.

Lovforslaget har været frem og tilbage mellem Folketingets partier og Socialministeriet flere gange, før vi fandt frem til det nuværende forslag, idet forslaget jo ikke kun skal begrænse en magtanvendelse, men modsat også sikre en god beskyttelse af svært funktionshæmmede beboere, så de ikke i kraft af deres eget handicap kommer til skade sig selv eller andre, og en sådan dobbelthed kan være svær at løse. For det er måske ikke så svært at definere begrebet »god omsorg«, men hvornår er der tale om omsorgssvigt, og hvornår må der anvendes magt eller tvang for at sikre en omsorg, som vedkommende tydeligt protesterer imod lige i nuet?

L 195 afløser reglerne i den nuværende magtbekendtgørelse fra nytåret år 2000, men det er ikke kun en afløsning i ord, det er en helt ny lovramme for den behandling og det samvær, der er mellem brugere og de sociale behandlere i amternes og kommunernes botilbud.

Den mest markante forandring er bortfaldet af reglerne om fiksering i en amsbolig. Det er en flot og rigtig ændring, for udviklingen har vist, at omsorg og socialpædagogisk behandling og egenbeskyttelse kan ske uden fiksering, når de rigtige sociale behandlingsforhold er til stede.

Det handler nemlig ikke om magt til at tæmme og begrænse en person, men om, at personalet har den rette viden og holdning, at boligforholdenes indretning er god, og at der gives en meget individuel socialpædagogisk behandling og omsorg. Er disse forhold til stede, er behandlingen meget mere effektiv og langsigtet end ved udøvelse af fiksering og anden magt-anvendelse.

Det vil den også blive for den lille restgruppe, over for hvem der fortsat har været anvendt begrænset fiksering, når deres personale får den fornødne viden og andre muligheder. Så jeg tror ikke på, at afskaffelsen af fiksering i socialt regi vil øge risikoen for, at de pågældende beboere indlægges på psykiatrisk afdeling. Umidelbart vil de nemlig heller ikke her opfylde lovens betingelser for fiksering.

Når L 195 først skal træde i kraft fra nytår, er det, fordi områderne skal have den fornødne tid til at indrette sig på ændrede betingelser. Der kan være behov for efteruddannelse og for overførsel af erfaringer boligerne imellem.

Den socialdemokratiske gruppe anbefaler lovforslaget og hilser det meget velkomment, at vi kan gå årtusindskiftet i møde med afskaffelse af den mest indgribende magtanvendelse, som en fiksering af en person altid vil være, ikke mindst når dette kan ske i vedkommendes egen bolig.

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne allerførst starte med at sige, at vi fra Venstres side er utrolig godt tilfreds med det lovforslag, som der ligger her til første behandling i dag.

Det er jo sådan, at vi mange gange her i Folketingssalen har haft drøftelser af mulighederne for f.eks. at anvende alarmsystemer i forbindelse med senildementes ophold på plejehjem m.v. De diskussioner har vi jo typisk haft, når der har været sager om personer, der har forladt deres bopæl og enten er forulykket eller har været stærkt forkomne, når de er blevet fundet.

Det, der har været det vanskelige i den her sag, har jo været balancen imellem den sikkerhed, vi gerne vil give de pågældende, som ikke altid er i stand til at tage vare på sig selv, og så den respekt, som vi gerne vil have for det enkelte menneske og de rettigheder, som vi forventer at de enkelte personer i vores samfund skal have. Det handler kort og godt om balancen mellem at sikre disse mennesker og stadig væk opretholde den værdighed for dem, som de må have krav på.

Jeg synes, at balancen i lovforslaget er ramt utrolig godt. Man har forsøgt at lave den svære balance mellem at sikre retten til magtanvendelse og til at indføre alarmsystemer, når det er påkrævet, men aldrig nogen sinde vil sætte spørgsmålstejn ved det offentliges pligt til at drage omsorg for de pågældende.

Jeg har faktisk lyst til at læse formålspargraffen til det her lovforslag op, for jeg synes, at den er så utrolig vigtig i den debat, der har været og skal være om lovforslaget: »Formålet med bestemmelserne i dette afsnit er at begrænse magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten til det absolut nødvendige. Disse indgreb må aldrig erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand.«

Jeg synes, at det lige nøjagtig er det, det handler om. Det handler om, at alarmsystemer og andre tekniske hjælpemidler ikke må gå hen og blive en del af omsorg og pleje eller erstatte omsorg og pleje.